

פרשת חקת – ראש חודש תמוז

ב"סידור הרב" (ביאורי הרב "בעל התניא" לתפילות) על הפסוק "מדי חדש בחדשו", מדייק – למה נאמר "בחדשו"? מרמז, שבכל חדש יש התחדשות אחרת... ועל זה מרמז גם כן "ומדי שבת בשבתו" – שכל שבת יש לה התחדשות קדושה חדשה. ולכן נקראת "כלה" בכל שבת ושבת, על אף שכלה היא רק פעם אחת, אלא שבכל שבת ושבת יש הארת קדושה אחרת חדשה. וכמו כן, הלשון "דבר יום ביומו" מורה שאין יום אחד שווה לחברו גם בבחינת שפע הברכה, כי לא ברא הקב"ה שני ימים שווים. וכמו שאומרים בתפילה "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית", והמזון של כל יום שייך לאותו יום, ליתן חיות להאדם כפי שנצרך לו ביום ההוא. ...כי לאחר מתן תורה נמסר חידוש ההלכות לנפשות ישראל. ולכן נקראים תלמידי חכמים "בנאים", שעוסקים בבניינו של עולם, שבונים בכל יום ויום – ע"י התחדשות דבר-תורה בנפשם - טעם חדש שלא מצד ההרגל. ודרשו זאת מן התיבה "ועבדתם את ה' אלוהיכם", שעיקר העבודה היא בהתחדשות הרצון בנפש – יותר מטבעה.

עפ"י ר' צדוק הכהן מלובלין/ פרי צדיק, מתוך ספר השבת, יונדב קפלון.

שעור פרשת השבוע: עפר שלומי

ימי החול		שבת	
4.43	זמן תפילין/טלית	19.31	הדלקת נרות
9.13	סוף זמן ק"ש	19.40	מנחה א' 14.00 ב' 19.40
19.50	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
8.00	שחרית נוער	20.28	צאת השבת

אחות תורנית השבת – דורית רידר

בשבת אחה"צ בשעה 18:00 יתן אליאב לזר שיעור: "מי יתן טהור מטמא - מחורבן לבנין"

שבת
שלום

“צקדת אהרן”

“זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל...” זאת הפעם השלישית שהוא משנן פרשיה חדשה זו. כמה ייחודית היא, וקשה. “אמנם כן”, חשב לעצמו, רוב אנשי דורו, ותיקי העדה ונכבדיה, כבר מתו באהל, במדבר, במסעות ובימי המנוחה. רוח חרישית נשאה עמה אויר רענן לאהל החם. אויר מהמרחבים אשר מעבר להר הגדול, מהארץ הקרובה, זבת חלב ודבש. הביט משה אל מחוץ לאהל, כמנסה לראות את מקור הרוח, אך מול עניו העצובות, הזדקקו הר ההר העצום, כהר על גבי הר כיסה את עין הארץ. בכבדות ובאיטיות התרומם ממקום מושבו ופנה אל אהל אחיו הסמוך. “כל הבא אל האהל...” - לא פסקו שפתותיו מלשנן.

לאחר מספר שעות החלה הצעידה במעלה ההר הצחיח - שני זקנים וכן, לעיני כל העדה. התבונן משה באלעזר, כוחו במוותניו והוא סומך ותומך באביו. “דור הולך ודור בא, והארץ לעולם עמדת”, חשב לעצמו. עומדת מעבר לאדום, נשקפת מראשי ההרים. הן כבר ראה אחיו שנים מבניו מוטלים מתים לפני ה’, הן חזו עינו בעשרות מבני שבטו, אנשי משפחתו, נבלעים אל מעמקי האדמה. ומה יראה כעת, על פסגת ההר הגדול? האם יראה דבר?

המשיך משה בהליכתו, במעלה התלול, וקול הגזירה מהדהד בראשו - “והעל אותם הר ההר”, את האב ואת בנו. נזכר הוא באותה הליכה שהלכו האב והבן לפני שנים, על אחד ההרים בארץ המובטחת. איך עלו להר, האב, האש, העצים והשה לעולה, נטולי תכלית, ללא המשך וללא עתיד. דמיון משה את אבי האומה ברגעים אלו ולבו נמלא חיזוק וביטחון. שלווה סילקה את הרגשתו הכבדה וחיוך קל ניסך על פניו הקורנים. “אנו הולכים והם הולכים” מלמל בשקט לעצמו. הם - שנצטוו על גדיעת הדור הבא, צעדו ללא היסוס, מלאי אמונה וביטחון, ואנו, ההולכים לחנוך את הדור הבא - נלך מלאי אמונה ובטחון על אחת כמה וכמה.

“ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אותם את אלעזר בנו, וימת אהרן שם בראש ההר.”
“אמר לו הכנס למערה ונכנס, ראה מיטה מוצעת ונר דלוק, אמר לו עלה למיטה ועלה, פשוט ידיך ופשט, קמוץ פיך וקמץ, עצום עינך ועצם, מיד חמד משה לאותה מיתה...”
הביט משה באהרון המת ובאלעזר החי. אחר הביט בעצמו, ושפתיו רוחשות: “זאת התורה, אדם כי ימות באהל...”

וידום משה.

צוֹרֵף סְרִימָן

(התפרסם לראשונה ב"דף קשר - עלון ישיבת הר עציון לתלמידיה בישיבה ובצה"ל", גליון 926, תשס"ג)

עשרים שנה למותה של איטה סימקין ז"ל

ביום ו', ו' בתמוז, 8.7 בשעה 11:00

תתקיים אזכרה בבית-העלמין.

לאחר מכן – מפגש ולימוד במועדון.

משפחת סימקין.

זה היה השבוע

ביום רביעי שעבר התקיים טיול בעקבות אלתרמן לת"א, בארגון ועדת תרבות. המשתתפים סיפרו על סיור בטעם טוב עם הומור, ועל מדריך כריזמטי שהוא גם שחקן וזמר. בסיור למדו המשתתפים על הקשר בין אלתרמן לת"א, וצעדו בתחנות חייו מקפה שלג לבנון ועד כרם התימנים. בסיור השתתפו צעירים ומבוגרים כאחד, ומחמת הביקוש הגבוה יצא טיול נוסף בקרוב מאד. תודה לועדת תרבות על היוזמה היפה!

ביום ראשון התקיים בביה"ס דעת אירוע חגיגי לציון סיום שנת הלימודים, ופרידה מביה"ס הישן לקראת המעבר לביה"ס החדש הממוגן. בחלק הראשון של הערב התקיים משחק משימות להורים וילדים, שהציב אתגרים בלמידת עובדות חדשות על בית-הספר. בחלק השני נישאו נאומים מרגשים, שאת חלקם תוכלו לקרא בהמשך עלוננו. בנוסף חולקו תעודות הוקרה למנהלי ביה"ס בעבר: חנן פינקלשטיין, לאה ימיני, דודה זהבי, טובה אייל, שמריהו מלר, רותי רוטשטיין, זאב אלדר, ורבקה גרוסמן. בדבריו הזכיר יחזקאל גם את המנהלים המבוגרים שלא יכלו להגיע - אלישבע בן-צבי - וגנברג, ונחום שיפמן, וכן שלושה מנהלים שהלכו לעולמם, אך הטביעו את חותמם בביה"ס: נתן קאופמן, רחל קרול ומיכה רוזנטלר ז"ל. עוד בטקס ניתן היה לצפות בסרט שהכין נחום, וכן בקטעי נגינה של תלמידי כתיב ד' במנדולינות וכלי נשיפה, יחד עם מוריהם. הערב היה מרגש ומכובד, וכעת נותר לצפות בסקרנות ולראות אילו הפתעות צופן ביה"ס החדש.

בשמחת סיום הלימודים ופתיחתו של החופש בגדול מעורב גם צער עמוק על פטירתו של חזקיהו אלעאי יוסף ז"ל, בנה של יועצת ביה"ס, עידית חלק. מלבד התלמידים והמורים בביה"ס שכמובן מרגישים קרובים וקשורים, עוד רבים ורבות מאנשי סעד התפללו להחלמתו, וקשה קשה הידיעה שנלקח מעמנו בגיל כ"כ צעיר. לעידית, למשפחת חלק ולכל משפחת בית-הספר - שלוחים תנחומינו. אנו איתכם באבלכם.

לציבור החברים שלום רב,

לקראת דיונים והצבעה סופית על מודל השינוי הסעד

בימים הקרובים נחלק לחברים, מספר דפים שמפרטים את עבודת צוות השינויים, לקראת הדיונים וההצבעה הסופית על השינוי בקלפי.

החומר מחולק ל:

1. פתיחה על התהליך שעברנו בתקופה האחרונה.
2. עיקרי השינויים המוצעים על ידנו למודל הנוכחי.
3. טבלה מפורטת ובה מוצגים כל הסעיפים שאנחנו מבקשים לשנות או לשפר.

כפי שמופיע בחומר, הכוונה שלנו לאחר חלוקת החומר, לקיים מספר מפגשים גילאיים, על מנת לאפשר להסביר, לענות על שאלות, ואף לשמוע הערות שאולי לא חשבנו עליהם. מועדים מפורטים למפגשים יפורסמו בקרוב.

מתקווה להפיק מוצלח לכולנו - בוקי

מתוך דבריו לצרף פרידה אמיתית הספר הישן מאת 60 שנה להקמתו

...אנחנו מציינים כאן היום 60 שנה לייסודו של בית הספר (אז הוא עוד לא נקרא בייס דעי"ת, ועוד לא היה כאן, כי אם בצריף עמידר בקיבוץ, שהפך אחר כך לסנדלריה).

שישים שנים של עשייה חינוכית, זה לא דבר של מה בכך, ודורות של אנשי חינוך היו שותפים בעשייה זו. בייס דעי"ת בשנותיו האחרונות, ממשיך את דרכו כבייס אזורי, ממלכתי דתי, אשר מחנך לערכי "תורה ועבודה" ו"תורה עם דרך ארץ", ברוח הקיבוץ הדתי.

אנו משתדלים מאוד לחנך את תלמידינו להיות "טובים ישרים ומאושרים", ובשנתיים האחרונות עסקנו במיוחד בנושא הכבוד והאחריות וטבענו את הסיסמה המאתגרת: "בדעי"ת - נותנים כבוד ולוקחים אחריות".

לצד דברים אלה אנו מקיימים מעגלי שיח בכל הכיתות, בהם אנו מחנכים את תלמידינו להקשיב אחד לשני, לנהל שיח רגשי ועוד. אנחנו מקיימים למידה דיאלוגית (בחברותות) בהזדמנויות שונות, ובכך מוסיפים עוד נדבך לערכים אלו.

תכניות ייחודיות חינוכיות נוספות מתקיימות אצלינו, אך לא כאן המקום להאריך...

כפי שכולכם יודעים, אמנם אני עומד בראש המערכת, אך את רוב העבודה כאן, עושים אחרים. אני מבקש להודות מעומק ליבי לכל צוות ביה"ס, מחברנו ליפא - זקן העובדים בביה"ס, ועד לבת השירות הצעירה ביותר. תודה רבה לכולכם, וישר כח גדול על עבודכם המסורה!!!...

ותודות גם לצוות החינוך החברתי שלנו - אביגיל, רונית ונחום על ההפקה של כל הערב הזה, לאסתי - על התערוכה, לעדי - על המצגת, לאשכול - על העזרה הרבה, לויקטור והמורים למוזיקה אשר על התזמורת, ולכל אנשי הצוות הרבים ובנות השירות הלאומי - על הסיוע הרב לקראת ערב זה.

אנחנו נפרדים היום מחצר בית הספר, כ- 53 שנים לאחר שהוקם כאן בחצר, מבנה הקבע הראשון, בתקווה שבב' באלול (הראשון לספטמבר) נתחיל ללמוד בבית הספר החדש הממוגן. גם אם יהיה עיכוב קל, אני מבטיח לא להזמינכם לאירוע פרידה נוסף.

לי אישית, הפרידה ממקום זה מאוד לא קלה. פעמים רבות סיפר לי אחד מבני תקומה המבוגרים, על הממתקים שאבי בנצי זכרו לברכה, הביא להם לכתה (בכתה ד') ביום ברית המילה שלי. ללמדכם, שאני קשור ומחובר לכאן מיום הולדתי.

לפני 45 שנים התחלתי ללמוד כאן בכתה א', ואז שוב אבא שלי עבד כאן, למשך למעלה מעשרים שנה. לפני עשרים שנה, התחלתי אני את עבודתי כאן.

אז אמנם זה לא קל, אך אנחנו לא מחפשים דברים קלים, וכבר למדנו בתורה ש"וישן מפני חדש תוציא" (ויקרא כ"ו י').

תודה לכולכם שבאתם, ושיהיה לכולנו ערב מהנה.

יחזקאל וצדק

למרים רוזנמן
ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנין
בן לנוגה ומיקי שרייבר
נכד לרוחי ומושיקו רוזנמן

דרך ארץ קדמה לתורה -

דבריט ענאקה חזית לנדסמן נציאת ההורית בטקס הפרידה מביה"ס הישן

"...בית ספר דעת חוגג 60 שנה להקמתו. אנחנו משפחת לנדסמן מכירים את בית ספר דעת רק 4 שנים. אבל מיום שעברנו לסעד נוכחנו לדעת שכאן דרך ארץ קדמה לתורה ותלמוד תורה משולב בדרך ארץ. לא צריך להכיר את ביה"ס 60 שנה בכדי להבין זאת. מספיק להתהלך בשבילי הקיבוץ או המושב ולהכיר מקצתם ממורי העבר מותיקי הישוב היום ולהבין על מה מתבסס החינוך בביה"ס דעת. זה ברור שהדרך החינוכית אותה מתווה המנהל וצוות המורים המסורים כיום מתבססת על עבר מפואר של דור חלוצי שהנחיל לנו ערכים של כבוד ודרך ארץ, ערכים של תורה ועבודה.

מספיק להכיר מקצת מבוגרי ביה"ס דעת בכדי להבין שלאורך השנים ביה"ס גידל דורות של אנשים ערכיים שמעבר להישגיהם האישיים בתחומים רבים ומגוונים: דת, חינוך, חברה מדע חקלאות ועוד, הם בראש ובראשונה אנשי כבוד ודרך ארץ שהתרומה לחברה ולמדינה בראש מעיניהם.

וזה לא פלא שאנו מפקידים את ילדינו בכל בוקר והולכים שקטים לעיסוקינו בידיעה שהם מתחנכים להיות אנשים טובים ישרים ומאשרים.

לאורך שנת הלימודים הנוכחית הנושא בו עסק ביה"ס היה " נותנים כבוד ולוקחים אחריות". אנו ההורים היינו שותפים בשני מפגשים אותם ארגן צוות מורשה לפני חנוכה ולפני חג השבועות במפגשים אלה הושם דגש על מעשה חסד ומעורבות חברתית. לאורך השנה הרגשנו איך הילדים לומדים לקחת אחריות: אחריות חברתית לשיחרור יהונתן פולארד, אחריות במשפחה במשימות בבית לפני חג הפסח ואחריות אישית להשקעה בלימודים.

פרוייקט נוסף שנהנינו ממנו השנה הוא דפי פרשת שבוע שחולקו בכל יום שישי. אין ספק שגם זו דרך מצויינת להעביר את האחריות לילדים ללימוד וסיפור פ"ש לכל המשפחה.

כמובן, שלאורך השנה משולבים כתמיד טיולים, שנתיים, הסעורים הלימודיים והחוויתיים, מסיבת הסידור, החומש, טקסי ראש חודש הקבועים ועוד הרבה אירועים חברתיים. מתי נשאר זמן ללימודים?

התורה דומה למטר, המטר יורד על הקרקע ומשקה אותה שווה בשווה, וגם עושה פעולתו בשווה, אבל התוצאות הן לפי המקבל- במקום שהיה זרוע חטים יגדלו חטים, שעורים יגדלו שעורים, קוצים יגדלו קוצים, זכינו לכך שבביה"ס דעת יש צוות מורים מחנכים היודעים ללמד את ילדנו בצורה אישית לפי יכולתו של המקבל כדי שכל ילד ירכוש ידע לפי יכולתו. אך יותר מזה לדעתי, החלק המבורך הוא היכולת לדשן את ילדנו בהנחיה רגשית וחברתית: שיעורי העשרה כמו במשק ילדים, שיעורי יצירה, ביה"ס מנגן ומעל הכל מעגל הקסם. כל אלה נותנים לילדים קרקע פוריה להתפתחותם השלמה של הילדים. רק כאשר תלמיד יכול במעגל קסם מיוחד לשמוע ולהשמיע לתמוך ולהיתמך רק כך הוא יפתח את ליבו ושיכלו ויצליח להתקבל לבית המדרש התורני והמדעי בית מדרש לתורה ועבודה של החיים...

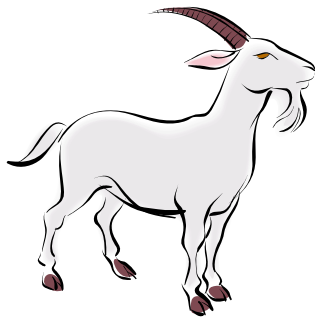
עכשיו אני יכולה לומר: בשם בוגרי ביה"ס דעת, בשם תלמידי ביה"ס סעד ובשם ההורים תודה לצוות בית הספר ובראשו למנהל יחזקאל, על כך שבית זה הוא בית חינוך, ולמזלנו הטוב אנו נפרדים היום רק ממבנה- מ- 4 קירות ובית החינוך ימשיך למעונו החדש בבית הספר החדש. נאחל שהמעבר יעבור הכי בקלות שאפשר. ולכולנו חופשה נעימה.

זה הזמן, זה היום, זה הרגע. החופש קורא לי לצאת לחיים חדשים.

בשבילים כבר מסתובבים ילדי החטיבה והתיכון, ומהיום גם ילדי אי-וי החלו את החופש הגדול. אנו נשתדל לעדכן כל שבוע מה התרחש בשבוע שעבר, ומה מתוכנן לשבוע הבא. בבית כולל ובמפ"ל, בחרנו השנה לעסוק בחודש הראשון של החופשה, בשפה העברית, לציון מאה שנה לתחיית השפה העברית. נחשף לניבים, פתגמים וביטויים בעברית בצורה חווייתית. בחטיבה בנינו תוכנית שבועית: יום ראשון – פתיחת מועדון וטורניר משחקי קופסא ולסרוגין "מועדון הסרט הטוב". יום שני בחמש- "קפה + דיון ערכי בנושאים שונים. יום שלישי – משחקי ספורט באולם יום רביעי – "נעים להכיר", מפגש עם עיסוקים או תחביבים של אנשים שונים (נשמח למתנדבים) יום חמישי – פעילות חווייתית משלנו. את פתיחת הקיץ ציינו בחטיבה, בערב כיפי של קינוחים קיציים. בתיכון, ציינו את פתיחת הקיץ בשחייה לילית ובפויקה.

שיהיה לכולם קיץ נעים וטוב, 13ות החינוך

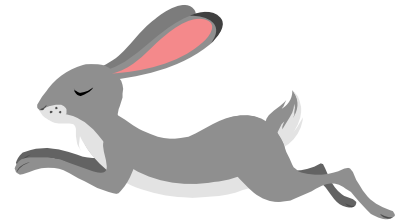
הידד הגיע החופש !!!

הורים וילדים יקרים,

ביום שלישי הקרוב משעה 16:30

נקיים הפעלות לילדים ע"י ילדים

ב...משק הילדים !

הביאו אתכם ארוחת ערב לפיקניק ובואו בכיף לבלות איתנו.

להתראות, צוות משק: נוי, אלה, רוני ורחלי

"חנוך לנער על פי דרכו"

מסיבת ראש חודש תמוז

והפעם בסימן 60 שנה לביה"ס דע"ת מנהל ביה"ס יחזקאל לנדאו ומתוקה ליכטר, יספרו על הנעשה בביה"ס בליווי מצגת וסרטון.

המועד: יום א' א' בתמוז. 3.7, שעה: 18:00 במועדון לחבר.

הציבור מוזמן, ותיקים

עֵי קֶטֶן לְסִיּוֹט מִסַּכַּת מִנְחוֹת

בימים אלה סיימו לומדי הדף היומי את מסכת מנחות, מסכת ארוכה ולא קלה.

להשלמת לימוד מסכת מנחות, אביא בקצרה סיפור שמצאתי באחד מעלוני השבת, סיפור שאולי יביא מזור לאלה שלא כל כך קל להם בלימוד ולעתים לא הכול מובן להם ואני מביאו כאן בקיצור.

סיפר אחד השליחים לברית המועצות שהיה פעיל בתחום לימוד התורה בתקופה כשברית המועצות הייתה עדיין תחת עינם של שוטרי הק.ג.ב.:

"אני זוכר שאירע פעם שסייעתי לצעירי העיר לייסד שעור גמרא במרכז לנינגרד. למרות הסיכון שבדבר הביקוש היה עצום.

היות והביקוש היה רב על ההיצע, התלבטו מארגני השיעור המקומיים לגבי אחד המשתתפים, האם לא היה מן הראוי שנבקשו לפנות את מקומו, מאחר ונראה שהוא כלל לא התקדם בלימודיו – העברית והארמית לא נקלטו אצלו ונראה ששום דבר לא חדר אליו. כששאלו אותי בנידון – לא ידעתי מה להשיב.

כשביקרתי בלנינגרד שוב כעבור חצי שנה, הופעתי במקום הלימוד ומצאתי את כולם יושבים בצפיפות ומאזינים לדבריו של אותו בחור ששאלו אותי עליו האם לבקשו לפנות את מקומו בשיעור. הוא דיבר בהתרגשות ובמהירות כזאת, שלמרות שאני דובר רוסית - לא הבנתי מלה מדבריו. דבריו עוררו כנראה התרגשות רבה, כי בסוף דבריו כולם חבקהו ונשקוהו.

אחרי שנרגעו הרוחות תרגמו לי את מה שסיפר והרי סיפורו:

"לפני שנים ישבתי במסעדה בלנינגרד ואכלתי לתומי. לפתע ללא הודעה מוקדמת זינקו למסעדה אנשי ק.ג.ב. ובאקדחים שלופים הורו לכל הנוכחים לשכב על הקרקע. תוך דקות מצאתי את עצמי מובל כבול באזיקים לבית מעצר מבלי שידעתי על מה ולמה.

לאחר מכן התברר לי שבמסעדה נכחו מספר אנשים שנחשדו כשייכים לאיזו קבוצה חתרנית. התחננתי, בכיתי, צעקתי והבטחתי שאין לי ולא היה לי קשר כל שהוא עם אותה קבוצה. מאומה לא הועיל. החוקרים חזרו וחזרו על אותו משפט "אם ישבת איתם – סימן שאתה מהם". שום דבר לא עזר. הם ניסו להוציא מפי הודאה בעינויים ולבסוף הושיבוני בבית הסוהר כאחד מהקבוצה".

ואז פנה אותו בחור לחבורת לומדי הגמרא:

"לאחר פטירתו, כאשר אתייצב בפני בית הדין של מעלה – לא אדע לחזור על שורה אחת בגמרא. אבל אני אגלה את זרועי החבולה ואומר למלאכי השמים "אתם רואים הם לימדו אותי שאם ישבת איתם – סימן שאתה אחד מהם".

הביא לצלון: חייט נ.א.אפטיין

ענף החלב בארץ וגם בעולם מושפע בעיקר משני משתנים עיקריים: הגידול באוכלוסיה והשינויים הדמוגרפיים הצפויים בו. בעוד אוכלוסיית העולם צפויה לעלות בשיעור שנתי של 1.5%, צפוי הגידול בביקוש לחלב לנוע בין 2%-3% בשנה.

המשמעות: תוספת ייצור עולמי של כ-15 מיליארד ליטר בשנה. פער זה בין הביקוש לייצור עשוי להוביל ככל הנראה למחסור במוצרים מסויימים בצורה ניכרת (כפי שקרה בשנה שעברה) ובאחרים-פחות, וכמובן גם למחירים גבוהים של חומרי הגלם החלביים בשוק הבינלאומי.

וכעת לעינינו הקטן בגלובוס הגדול. מחלבת סעד הוקמה לפני יותר משני עשורים על רקע צמצום (ובהמשך ביטול מוחלט) של הסובסידיה לענף החלב, דבר שכמעט אין לו אח ורע בכמעט כל המדינות המתועשות והמפותחות. כתוצאה מכך נוצרו עודפי חלב, ועפ"י חישובים כלכליים וגם נוספים כמו זמינות, טריות, בריאות הוחלט על פתיחת מחלבות בעשרות קיבוצים (כיום נותרו פחות ממחצית המחלבות שנפתחו...). בינתיים זרם חלב רב בשבילי הקיבוץ, השתנו הרגלים, טכנולוגיה וכו' בכלכלה הלאומית והארצית וגם הקיבוצים לא נשארו מאחור.

ראש וראשונה צץ והגיע עידן ההפרטות. במסגרת זו עברה המחלבה לייצר לא רק עבור המטבח וחדר-האוכל, אלא גם עבור הכל-בו/מרכולית, ומדי שנה הכמויות הלכו וגדלו. עד עידן ההפרטה, עלויות המוצרים נעשו בעיקר על בסיס עלויות חומרי הגלם, אריזה וכו'. עם הכניסה לפני כעשור לעידן ההפרטות בסעד, הוכנסו גם מרכיבים נוספים לסל ההוצאות, ובראשן שכר העבודה, והוצאות אחרות. נכנסנו לעידן אחר של התנהגות עסקית, כדי להיות מאוזנים עם רווח שולי קטן ליתר בטחון.

המחלבה מייצרת ומספקת היום מגוון רחב יחסית של מוצרים טריים, איכותיים ובריאים, ללא תוספות חומרים משמרים, עם מחמצות איכותיות ותוספי ביו למינים. הייצור (הפסטור) עצמו נעשה בשלושה ימים, אך תהליכי ההמשך נעשים בכל ימי השבוע. אם ניקח בחשבון שמאז השנה שעברה נכנסנו גם לתחום של ייצור עוגות גבינה וגלידות, הרי עבודה, תודה לאל, לא חסרה. נתון נוסף שראוי לציין הוא שהצוות המצומצם עם כל רצונו, מסירותו ומקצועיותו כבר לא כ"כ צעיר, ויחסית לכך התוצאה הסופית היא לדעתי יפה ואף מעבר.

כמובן שנקודה מהותית היא, איך לא, עניין המחיר עבור התוצרת. על כך קמה לאחורונה צעקה וזעקה בציבור הארצי. בכל המוצרים המיוצרים במחלבה מחירם נמוך בלפחות 15-20% ממחירי המחלבות האחרות (בחלקן אף הפער הוא 30% ויותר). מחירי תוצרת המחלבה עלו ב-3-4 השנים האחרונות באופן מתון ביותר, בממוצע בכ-10% בלבד, לעומת 30% ויותר בשוק הארצי.

חשוב להדגיש כי המחלבה אינה מעלה מחירים בעקבות המחלבות החיצוניות, בניגוד למה שנכתב בעלון לפני כשבועיים בנידון בהלת הקוטג'.

כמעט כל העליה מושפעת מעליית חומרי הגלם כמו אריזות למיניהן, וכן מחירי הסוכר, השמן, אבקת הקקאו, אבקת חלב וכו'.

לסיכום, נראה לי כי את סופה של זעקת השבר והאוי של ציבור הצרכנים עדיין איננו רואים, אך כרגיל במדינה דינמית וזורמת כמו שלנו, זה יימשך עד המשבר או הכותרת הבאה. עד אז כדאי לשים לב להשוואת מחירים בין מוצרי מחלבתנו לבין מחלבות אחרות, כשיש לקחת בחשבון גם נושאי טריות, זמינות, בריאות ואיכות.

אשמח להבהיר יותר למי שמעוניין בכפוף למידת יכולתי וידיעתי.

לדמותה של רחל נורדהיים ז"ל (אמא של ידידיה כהן ז"ל)

בואה של רחל נורדהיים ז"ל לקבוצה בהרצליה, היה המניע למפעל הסריגה שהיה לנו שהמשכו היה גם בסעד.

בתקופה זו, התקופה שלפני מלחמת השחרור, חלק מהחברים כבר נמצאו בנגב, בעיקר גברים ובחורות לא נשואות. בהרצליה נשארו רק חברות, ילדים וכמה בחורים.

הגזבר חיפש מפעל שיעסיק את החברות, שרובן היו בהריון ולא יכלו לעבוד עבודת חוץ. מהקיבוץ הדתי הציעו לנו להקים מפעל לסריגה ובדיוק באותו זמן הגיעה אלינו רחל ז"ל, שהתאלמנה שבועיים לפני השחרור מאחד המחנות באירופה ועלתה לארץ עם ארבעה ילדים.

רחל הגיעה להרצליה עם ילד אחד, הילד הקטן שלה (שאר ילדיה נשארו אצל אחותה) והשתלבה במפעל הסריגה. היא היתה אשה מקסימה. למרות כל הצרות שעברו עליה היא תמיד היתה במצב רוח טוב וצחקה הרבה. רחל דברה עברית במבטא הולנדי והיה בינינו חיבור נפלא! הקשר הטוב שלה היה עם מי שעבד במחיצתה במפעל הסריגה וגם אחרי שעות העבודה, עם יתר החברים.

אז התברר שלעבודה הזו, הסריגה, צריך בחורים, כי זו עבודה קשה. לכן עבדו החברות בגזירה לתפירה באוברלוק (אחרי שחסלנו את המפעל, לא נתתי למכור את מכונת האוברלוק כי רחל ספרה על כל מיני דברים שאפשר לתפור עם המכונה הזו ולא רק סריגים...)

בינתיים הגיעו הוריה של רחל מחוץ לארץ והיא רצתה להתאחד עם משפחתה, עם ההורים ועם שאר ילדיה שנשארו אצל אחותה בכפר חסידים.

הוריה גרו ברמת חן ובשכונת גרו ההורים של ידידיה כהן ז"ל. אחרי שאבא של ידידיה התאלמן, התחילו יחסים קרובים בין רחל לאביו. הם נישאו והקימו משפחה. הוא נשאר עם שלושה ילדים והיא עם ארבעה ילדים ואחר כך נולדו שלושה ילדים משותפים.

נוצרה משפחה גדולה וענפה עם נכדים ונינים. לרחל היו עשרות נכדים ועוד יותר נינים וכן 24 חימשים.

רחל ואלכסנדר ז"ל אהבו מאד להגיע לסעד והיו קשורים למשפחה ולחברי סעד.

יהי זכרה ברוך.

מיכל אפלט

למשפחת רחל כהן
אתכם באבלכם
עם פטירתה בשיבה טובה
של סבתא רחל – שלי כהן – נורדהיים
אלמנתו של אלכסנדר כהן ז"ל
אמו של ידידיה כהן ז"ל

נר זכרון: ב' בתמוז – יום השנה לפטירתו של בנו יהודה וייס ז"ל (תשמ"ב)
ב' בתמוז – יום השנה לפטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל (תשנ"א)
ג' בתמוז – יום השנה לפטירתו של בנו יואב בן-נון ז"ל (תשנ"ו)

הגיעה אליי (באיטלקית) פנייה נרגשת זאת, אני מביאה אותה לפני הציבור גם משום הסיפור שבה וגם על מנת להפיץ אותה. *מנה צמחון*

פנייה שהיציאה ליד ומ

לפני שאני מספר את הסיפור שלי אני רוצה לציין שהעניין שלי בסיפור ישן בן שנים רבות אינה נובעת מרצון לכבוד או הכרה, אלא מתוך סקרנות ומתוך אהבה לעם ישראל וגאווה על כל ההשגים שלו. הסיפור מספר על שני קרובים שלי שמתו מזמן, אותם לא היכרתי, הכומר אנטוניו מצוקוטלי אח של סבי שכיהן בקודש באותם הימים בפויפיאנו בנפת ברגמו, וסבא רבא שלי פרנצ'סקו קוארנגי (אבי סבתי מצד אבא) שגר בכפר קטן ליד – רוטה ד'אימניה. עדויות רבות של מכרים וקרובים מעידות על העובדות הבאות.

במה שנוגע לכומר, הוא הסתיר קבוצות של פליטים כדי להעבירם לשוויצריה במשך הלילה; מהעדויות עולה שהיו ביניהם חיילים בודדים מפולין ומאמריקה, אבל רוב הפליטים היו איטלקים מהדת היהודית. כשהייתי קטן האזנתי לסיפורים של דודתי שחיה אתו עד מותו, היא סיפרה על הסכנות ועל הפחד (היא הייתה נערה) שמא יתגלו או שמא מישהו ילשין (דבר שקרה פעם אחת). היא סיפרה שפעם אחת הפליטים היו רבים כל כך שהכנסיה, החדרים הסמוכים לה וגם העלייה שמתחת לגג היו מלאים יהודים מבוהלים. אתם שואלים עכשיו מה היה קורה אחר כך ומדוע אסף אותם שם... כאן נכנס לתמונה הסבא רבא שלי.

בצעירותו סבא צ'סקו עבד בשוויצריה, הוא הלך לשם ברגל, עבר דרך האלפים הנמוכים ובעוד אזור וכך הגיע לשוויצריה; הוא יצא באביב וחזר לפני החורף, אבל מדי פעם חזר הביתה, לימים מועטים, תמיד ברגל. משום כך הוא הכיר בעל פה את השבילים בהם יכלו לעבור משפחות שלמות, עם ילדים ובנוסף – בלילה. כאשר המספר היה לא קטן מדי וגם לא גדול מדי, כאשר הוא ידע שאין נאצים או פאשיסטים באזור, כאשר הם בעצם היו בטוחים עד כמה שאפשר, הקבוצה יצאה לדרך. נראה שהם לא נתפסו אף פעם חוץ מפעם אחת, אז סבי כיוון את הרובה שלו לפאשיסט המקומי (אותו ואת משפחתו אני מכיר) ופינה לעצמו ולקבוצה את הדרך... אבי אומר שאחרי המלחמה באו רבים להודות לו, (הוא זוכר היטב כמה שבאו להיפרד כיוון שהיו בדרכם לישראל) אבל כמובן אינו זוכר את השמות שלהם. גם במה שנוגע לדון אנטוניו (הכומר) כל זיקני הכפר זוכרים ולהוציא מקרה אחד נראה שאיש לא הלשין, אף כי כולם ידעו מה קורה...

אני שואל את עצמי, (הוא פונה ליד ושם), האם יש לכם משהו בארכיונים שלכם, אולי מישהו מהשורדים השאיר, אני מקווה, משהו כתוב? באיטליה, אחרי שמתו העדים הראשיים, לא נותר דבר מלבד הזיכרונות. העדות היחידה יכולה להיות משהו כתוב שהשאירו אלו שהיו פליטים אז. אני חוזר, אינני רוצה שום כיבוד או הכרה, זה לא סוג של התרברבות שאני רוצה לדעת אלא משום שאני גאה במה שעשו. אילו ידעתי על מישהו, אילו קראתי ולו עדות אחת זה היה בשבילי סיבה לשמחה אמיתית. אני עומד לרשותכם אף כי אני מודה שלא אוכל להוסיף הרבה על מה שכתבת.

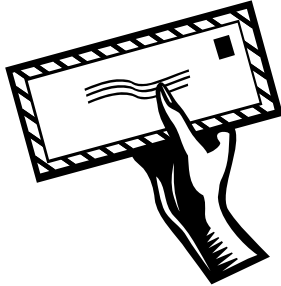
מקווה שתוכלו לעזור לי ואני מחזק את ידי כל הצוות שלכם בעד עבודתכם המסורה והאצילית. שלום,

מאוריצי מוקולפי

לפני כ- 7 שנים פגשתי אשה יפנית צעירה במהלך טיול בקנדה. נוצר בינינו קשר שהתבסס בעיקר על סקרנות הדדית, היא לא ידעה כמעט כלום על ישראל וכל מה שסיפרתי לה היא הבטיחה לספר לתלמידיה בביה"ס, (היא מורה בבי"ס יסודי).

במשך הזמן שמרנו על קשר מכתבים די רופף. אחרי רעידת האדמה ביפן, רציתי לדעת אם היא נפגעה, ושלחתי מכתב. השבוע הגיע מכתב תשובה שממנו אפשר להתרשם מעט ממה שעובר על התושבים ביפן, גם אלה שלא נפגעו באופן ישיר. מצורף תרגום המכתב מאנגלית למי שמתעניין.

מריט צרפת!

22.6.2011

מריט היקרה,

אני מצטערת שאני עונה כה מאוחר.

משפחתי ואני בסדר, כי אנו גרים באוסקה (רחוק מפוקשימה), אבל יש לי הרגשה מוזרה בקשר לאסון שקרה. כאשר אירעו רעידות אדמה בארצות זרות, בד"כ הרגשתי עצבות, וניסיתי לעשות משהו – אפילו משהו קטן.

אך הפעם זה שונה.

אני חשה אכזבה וכעס, וגם כאילו איני מרגישה "כלום", למרות שכ"כ הרבה קרינה נפלטת לתוך הים. אני בסוג של השלמה, אני חושבת.

אני תוהה איזה אוכל לבחור, אילו ירקות עלי לאכול בשביל הבריאות שלי.

המכון לאנרגיה אטומית חוזר ואומר: "זה לא משפיע על בריאותך כלל".

אבל אף-אחד לא סומך על זה. קרינה כן משפיעה – במוקדם או במאוחר!!!

הממשלה בצרות ובבלגן ברגע הקריטי הזה.

לא ידעתי שיפן היא מדינה נוראה כל-כך. לכן לא יכולתי לכתוב לך מכתב, לא יכולתי למצוא את המילים שיביעו את רגשותי. אני מאוכזבת עד עומק ליבי.

אני מקווה שהחוקרים יגידו דברים אמיתיים ונכונים. אני מקווה שפוליטיקאים כנים יוציאו את הצדק לאור. אני מקווה שעובדי החברה לאנרגיה חשמלית בטוקיו ידעו שהרעבים לכסף הולכים ראשונים, ושזה הורג אנשים.

ועדיין אני מבולבלת.

תודה על מכתבך האמיץ והנדיב

שמרי על עצמך,

שני אידה, אמסקי

באוד שמוצייט, פרשת פנחס נוציא צלון חאידי לכבוד יום ההולדת לסצד.

לרצל האיכוא, נשמח לכתבות הקשורות בנושא.

מארכת צלית

יזמנות... רבנות!... יזמנות...

יש לי כמה רעיונות ליזמויות שיהיה נחמד להפעילן בסעד:

אחזקת דירות:

לצבוע קיר, לצבוע חדר, לצבוע בית. לבנות קיר גבס, לתקן... לצפות... לקדוח...

גינון:

לעדור, לשתול, לעקור, לעצב גינה, לתחזק גינה...

תפירה:

לתקן בגד, לתפור בגד חדש, להפוך חצאית לחולצה, חולצה לאפודה, אפודה לכפפה...

האם יש מי שירים את הכפפה??

אריס תמ"ר

אנו שמחות להזמין לקריאה בתורה ותפילה משותפת בשבת הקרובה –

שבת פר' "חוקת", ל' סיון תשע"א, ר"ח תמוז, 2.7. 2011.

נפגש במועדונית בשעה 9.15!

כולן מוזמנות משתתפות וותיקות וגם חדשות, חברות וילדות, מקומיות ואורחות

שבת שלום!

להתראות, הצוות המארגן

לעליות ו"מי שברך" ושאר בקשות - אנא טלפני לשרה עברון, מיכל אחיטוב, או גילי זיוון

רוצים לשפר את הזיכרון? רוצים לשפר ולשמר יכולות קוגניטיביות?

אנו מתכוונים להזמין לסעד את הסדנא "חממה לזיכרון"

בהנחיית מדריכים מוסמכים מחברת רי-מינד.

הסדנא כוללת 5 מפגשים של שעה וחצי.

פרטים נוספים ע"ג לוח המודעות ובמרפאה, ההרשמה אצל חגית או חוה במרפאה.

כל קבוצה עד 15 אנשים - מועדי המפגשים ייקבעו בהמשך.

כל הקודם זוכה! קיום הסדנא מותנה בהרשמה מראש.

מידע נוסף אפשר למצוא באתר ההדרכה

www.re-mind.co.il